

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי ט' שבט תשפ"ב | דף היומי בבלי: מגילה ל | דף הכולל: חגיגה ד.
דף היומי בהלכה: מסעיף ו' עד תחילת סימן תרפ"ו.
מוסר: דבר בעיתו - מתחילת פרק י"א עד "ונבאר דברינו".
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער עבודת האלוקים פתיחה 'וכאשר נעמוד' עד סוף פרק ב'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

ראש הישיבה אמר לי: "שמעתי כבר על כמה וכמה מקרים שהסגולה הזאת עבדה" | כי אני ה' רופאך - המרשמים של מרן הגר"ח שליט"א | למלאות היטב את המלחיה ולא לשחק במזלגות - 15 סגולות לפרנסה לשעת הסעודה | 2313

פרשת המן

ראש הישיבה אמר לי: "תראה, אני לא מכיר פטנטים וסגולות לפרנסה, אבל הדברים המצוטטים כאן במשנה ברורה הם ברורים מאוד" ... והוסיף: "שמעתי כבר על כמה וכמה מקרים שזה עובד" ...

מעשה נפלא בענין סגולת פרשת המן

ה' וכו', וטעם לאמירת פרשת המן, כדי שיאמין שכל מזונותיו באין בהשגחה פרטית, וכדכתיב המרבה לא העדיף והממעט לא החסיר, להורות שאין ריבוי ההשתדלות מועיל מאומה. ואיתא בירושלמי מסכת ברכות, כל האומר פרשת המן מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו."

ראש הישיבה קרא גם הוא בעצמו את הקטע הנ"ל מתוך המשנה ברורה, ואחר כך אמר לי כדברים האלה: "תראה, אני לא מכיר פטנטים וסגולות להשגת פרנסה, אבל הדברים המצוטטים כאן במשנה ברורה בשם הירושלמי הם מפורשים וברורים מאוד, ולפיהם כל מי שיאמר פרשת המן מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו. מובטח לו, נו, מה צריך יותר מזה!?"

והוא הוסיף: "ושמעתי כבר על כמה וכמה מקרים שזה עובד" ... הדברים שיצאו מפיו של ראש הישיבה חדרו ללבי בצורה חותכת יותר מכל דבר אחר ששמעתי באותה העת. החלטתי לומר פרשת המן בכוונה, ולהחדיר בעצמי בתוך כך את האמונה שכל מזונותיו של אדם באים בהשגחה פרטית על כל מה שכרוך בכך. לפני תפילת שחרית של הבוקר הבא, אמרתי את פרשת המן

בספר 'עלינו לשבח' מביא הגר"י זילברשטיין שליט"א מעשה נפלא שהתרחש עם תלמיד חכם אחד בענין סגולת אמירת פרשת המן. וכך סיפר בעל המעשה:

המצב הכלכלי הקשה השורר בארץ ישראל פגע בי בצורה קשה במיוחד. פוטרתי ממשרתי התורנית וימים אחדים לאחר מכן פוטרה גם אשתי. ובשורה התחתונה נותרתי ממש בלא לחם לאכול ובגד ללבוש, כשבביתי פעוטות וילדים קטנים.

יום אחד לאחר תפילת שחרית בבית הכנסת 'זכרון משה' בירושלים, שחתי את דאגתי בפני ראש ישיבה חשוב שהתפלל אף הוא במנין שלי. והנה אך שמע את הדברים יוצאים מפיו, ניגש אל ארון הספרים והוציא משם ספר שולחן ערוך עם משנה ברורה חלק א. הוא פתח את השולחן ערוך בסימן א סעיף ה, שם נאמר: "טוב לומר פרשת העקדה ופרשת המן ועשרת הדברות ופרשת עולה".

לאחר מכן ביקשני לעיין במשנה ברורה סעיף קטן י"ג, שם נאמר: "ויכול לומר פרשת העקדה ופרשת המן אפילו בשבת, ואין די באמירה, אלא שיתבונן מה שהוא אומר ויגיד נפלאות

כמה ימים לאחר מכן, התקבלה גם אשתי לעבודה מצויינת במקום קבוע ויציב עם משכורת גבוהה. אלו דברים שיכולני לומר עליהם בדידי הוה עובדא, וקיבלתי על עצמי לפרסמם ברבים".

(עלינו לשבח דברים ח"א עמ' רסז)

ומה אומר ומה אדבר, כבר באותו בוקר, לא למחרת, ניגשו אלי שני חברים, לא אחד, והציעו לי משרה תורנית הרבה יותר תועלתית והרבה יותר רווחית מזו הראשונה. בחרתי באחת ההצעות, ומאז אבדו עקבותיה של המצוקה הכלכלית... לא יאומן.

הסיפור היומי

לנוכח הדחיפות שנשמעה בקולו של האיש, הם סיכמו להיפגש כבר באותו יום בשעה 5:30 אחה"צ. הרב סנה הגיע למקום הפגישה, ואז הבחין ביהודי מבוגר למדי הרץ לקראתו מתנשם ומתנשף, וניכר עליו כי הוא נסער מאוד...

מדוע אמירת 'שירת הים' בכוונה היא סגולה בטוחה לזיווג הגון? מדוע היא גם סגולה בדוקה ויעילה לרומם את התפילה ואת היום כולו? - התשובות טמונות בסיפור המיוחד שלפניכם

ומוכשרים, ששםם הולך לפניכם. את שבעת הראשונים זכה לחתן ללא כל קושי, ההצעות רדפו אחריהם ולא נותר לו אלא לבחור מביניהן... "אלא שאצל השניים האחרונים הכל נתקע, הם מוכשרים וחכמים, חברותיים ואהובים לא פחות מקודמיהם, אך שום דבר לא זו אצלם!"

הוא תיאר בפרוטרוט כיצד הגיעו אליו ההצעות הטובות ביותר, אך אלו עלו ונפלו במהירות הבזק, והשידוך הטוב - עמו יקימו בניו בית, המשיך להתעכב ללא גבול וללא כל הסבר טבעי. "הגדול מביניהם הוא כבר בן 28", סיפר בדיוקנות, "וזה שאחריו בן 26. ועם כל הכבוד לכך ששנים ארוכות מדובר בהם נכבדות - דבר לא זו, יום שמחתם התעכב בלי שום סיבה הגיונית!"

"ואז", המשיך אותו יהודי וסיפר, "השתתפתי בשיחה שנשא הרב לפני כשבועיים בבית הכנסת 'פאפא', והרגשתי כאילו הרב מדבר רק אליי... חזרתי הביתה נסער ונרגש, הלום רעם ומבולבל. כינסתי את רעייתי ושני בניי, סיפרתי להם על השיחה המאלפת, ומיד הגענו למסקנה שאולי אנו טועים. הרי ניסינו כל תפילה אפשרית, ביקשנו והתחננו וביצענו כל סגולה, ודבר לא הועיל. אולי מסמנים לנו משמים להתחיל להודות, להתמקד בהודאה להשם הטוב?"

"עוד באותו היום קיבלנו על עצמנו להחליף דיסקט, לעבור מתפילה מתחננת להודאה נרגשת. עשינו רשימה של החסדים הרבים שהשם עשה איתנו, העובדה שאנו בריאים, ויש לנו פרנסה, ויש לבנינו שם טוב, והם נחשבים לבחורים מצויינים. הוספנו הודאה על הקושי הייחודי הזה בנושא השידוכים, מתוך אמונה כי יש לו מטרה טובה עבורנו, ואנו מודים גם על הקושי הזה!..."

האיש עצר לרגע את שטף דיבורו, ובקול נרגש ועיניים דומעות הוסיף: "מה אומר ומה אדבר, אספר לך בדיוק מה קרה אחר כך. כשבוע לאחר מכן התארס הבן הגדול, בן ה-28, לאחר עשר שנים בשידוכים ומאות הצעות שנפלו - הגיע יום שמחתו, לא יאומן כי יסופר.

היה זה לפני כמה שנים, ביום רביעי בשעה 2:14 בצהריים, בשכונת בורו פארק שבברוקלין - ניו יורק. הגאון רבי בן ציון סנה שליט"א, מנהל רוחני ומשפיע מפורסם במונסי, עשה דרכו ליעדו כמעשה שגרת היום יום, ולפתע רטט הטלפון הנייד שלו. מישהו זר התקשר אליו באמצע היום, וביקש לפוגשו בדחיפות.

לנוכח הדחיפות המהולה בקולו של האיש, הם סיכמו להיפגש כבר באותו יום, בשעה 5:30 אחר הצהריים. הרב סנה המתין במקום שנקבע, כשאז הבחין ביהודי מבוגר למדי, הרץ לקראתו מתנשם ומתנשף, וניכר עליו כי הוא נסער מאוד. "כבוד הרב!", אמר האיש, "בשורה משמחת במיוחד אני רוצה לבשר לך..."

הכל החל בשיחה אותה נשא הרב סנה כשבועיים קודם לכן, בבית המדרש דחסידי פאפא בבורו פארק. בדבריו, עמד הרב סנה על חשיבות ההודאה, והסביר כי המטרה לשמה נברא העולם היא כדי שהבריות יכירו בבורא עולם, וידו לו על רוב טובו עימם. "לפיכך", הרעים בקולו, "לפעמים נשלחת לאדם צרה או התמודדות, כשכל מטרתה היא להזכירו לשאת עיניים בתפילה לבוראו, לגרום לו להרים עיניים אל מלך מלכי המלכים!"

הוא הוסיף וסיפר על יהודים שנתקלו בקשיים בחייהם ללא כל הסבר טבעי, ורק משקיבלו על עצמם להרים עיניים בתודה ולהוקיר את בורא עולם במילים פשוטות מליבם - זכו בישועה כבירה. "ואין כל פלא בכך", הוסיף ואמר, "הרי זו היתה מטרת הצרה, מסיבה זו נשלח לאדם קושי. ברגע שיהודי נושא עיניים מודות לשמים - באותו רגע כל הבעיות שלו יכולות להיפתר וישועתו קרובה!"

לאחר סיום השיחה, התפזרו הנאספים איש איש לביתו, עדיין תחת הרושם הכביר שהותירה בהם הדרשה המאלפת. גם הרב סנה המשיך בשגרת חייו, עד לאותה שיחת טלפון דרמטית, שהובילה אותו לפגישה עם היהודי הזר לפני רגע.

אותו יהודי פתח וסיפר, כי הוא אב ל-9 ילדים טובים

הגיעה עלינו הצרה, אנו זוכים לממש את המטרה של ההתמודדות, ואין פלא כי על ידי כך נפתרת הבעיה ואנו נפטרים מכל צרה וצוקה, והישועה מגיעה ישירות משערי שמים!

וכך כתב הגאון רבי חיים פלאג'י זצ"ל בספרו 'רפואה וחיים', כי אמירת 'שירת הים' בכוונה - היא סגולה בטוחה לזיווג הגון בקרוב. כי כשיהודי מתמקד בהודאה, כשיהודי מחפש הזדמנויות להגיד תודה לאבא שבשמים, כשלבנו של יהודי מתרונן לשורר שיר תודה לקדוש ברוך הוא - בכך הוא פותח לעצמו את כל השערים, וזוכה לישועות גדולות ונפלאות!

הבה נחפש כל הזדמנות להודות לבורא עולם, לשבחו מעומק הלב, במילים שלנו, במילות התפילה, בפרקי התהלים, טוב להודות לה' ולזמר, כי אז נוכל להגיד בבוקר ובכל יום - את חסדך וישועתך!

רבים מחפשים כלי יעיל וטוב, לרומם בו את תפילתם ואת כל יומם. בעולם מלא נסיונות וטרדות, מי לא זקוק לכלי טוב ויעיל, שירומם את תפילתו ואת סדר יומו...

פעם גילה הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל את הסגולה הבאה: "אמירת שירת הים בכוונה - היא סגולה בדוקה ויעילה לרומם את התפילה ואת היום כולו!" כי כשאדם זוכה להקדיש כמה רגעים בתפילת שחרית להתבוננות של הודיה ב'שירת הים', בכך הוא מרומם את עצמו, את נשמתו ואת תפילתו טפח וטפחיים, תפילתו נרגשת יותר ויומו רוחני ומועיל ופורה הרבה יותר!

סגולה זו, המופיעה בקובץ 'בית וועד', מלמדת עד כמה כדאי לאמץ את העצה הטובה הזו ולהשקיע בה, להתחיל את היום עם 'שירת הים' בכוונה ובהתרוממות הרוח. זו סגולה בדוקה ומנוסה לישועות גדולות, וגם מביאה בכנפיה רוממות רוחנית לכל היום כולו!

(פניני פרשת השבוע, הובא בגיליון 'דרישה וחקירה')

"אבל זה עוד לא הכל" - עיניו נצצו, מבטו קרן, והוא הוסיף באושר גואה - "והיום, בעוד שעתיים, אנחנו שוברים צלחת באירוסיה הבן השני. ממש כך. אני יודע שלא הכרנו עד הרגע הזה, אבל אני מרגיש ששני השידוכים שלנו נעשו בזכותך, כי פתחת לנו חשיבה מחדשת על המשמעות והכח של ההודאה, והעובדה שהיא מרעיפה לנו ישועות ושמחות. לכן ביקשתי לבוא לפוגשך בדחיפות, ולהזמיןך לשאת דברים באירוע המשמח, בשמחת אירוסיה בני שתתקיים הערב!"

מיותר לציין, כי הרב סנה עשה כבקשת המחותן המאושר, ונשא דברים בשמחה המרגשת. לעיני החתן המאושר והמחותנים, נחשף הסיפור שהפך לשיחת היום בשכונה והיכה גלים גם בסביבות רחוקות בהרבה. כמה ההודאה היא הכלי הטוב והמועיל ביותר להשפיע ישועות, עד כמה כל מה שנדרש מיהודי לעשות הוא להרים עיניים בהודאה לה' הטוב על כל חסדיו ורחמיו, ואז יזכה לרגעים המשמחים ולישועתו הנכספת!

את הסיפור הזה שמענו לפרטיו בעדות אישית מפי הרב סנה שליט"א. וללמדנו בא: לא פעם אנו נתקלים בקושי, ומרימים עיניים מתחננות. פיטורין פתאומיים, חובות כבדים, שמחה שמתעכבת, ישועה שבוששת מלבוא. לפעמים הילדים אינם פועלים כפי ששאפנו, לפעמים מחלה קשה או קלה, או כל סוג של התמודדות. בוודאי אנו מתפללים, עושים סגולות חשובות, מקבלים על עצמנו קבלות טובות, אבל הכלי הטוב ביותר בעולם הוא - - - פשוט להגיד תודה. להרים עיניים לה', ומעומק לב נרגש לומר: "תודה לך אבא שבשמים, על כל הטוב והחסד, שגמלת עמנו. תודה על החיים והבריאות, המשפחה והפרנסה, ותודה מיוחדת ונפרדת על הקושי עמו אנו מתמודדים".

כי כשאנו מודים לבורא עולם, אנו מגיעים לתכלית לשמה

פרשת השבוע

אמרתי קמיה רבינו: הנה אנו שומעים כאן תמיד לצרכי רפואה ללמוד את הדבר שכנגדו. לדוגמה, לכאבי רגליים ללמוד הלכות חול המועד, ורבינו מכנה רפואות אלו "רגל ברגל"; לבעיה באיברים הפנימיים - ללמוד הלכות טריפות; כאב שניניים - ללמוד הל' בכורות במס' בכורות. והרי אין מתרפאין בדברי תורה?

משיחותיו של הגאון רבי אליהו מן עם מורן הגר"ח קנייבסקי שליט"א

בהזדמנות אמר רבינו: "הרפואה היא משום שחברו הוא גורם ללימודו. (ומה שמובא בספר 'רוח חיים' ריש אבות את המעשה עם הט"ז שבזכות שיעורו התרפא החולה אע"פ שהחולה לא גרם לאמירת השיעור, שם אפשר לבאר שהכוונה שהתפילה תועיל בזכות התורה)".

אברך חולה וחמותו מעוניינת לארגן קבוצת אברכים שייסעו

"כי אני ה' רופאין" (ט"ו, כ"ו)

חולה המבקש לאחרים "תלמדו לזכותי", האם זה ממעט ללומדים מזכותם?

"הלימוד אינו ממעט מזכות הלומדים. ויעיל לחולה רק מה שמוסיף בלימודו בגלל ומחמת רפואתו, בין בכמות בין באיכות, תוספת זו יכולה להועיל".

אמרתי קמיה רבינו: הנה אנו שומעים כאן תמיד לצרכי רפואה ללמוד את הדבר שכנגדו. לדוגמה, לכאבי רגליים ללמוד הלכות חול המועד, ורבינו מכנה רפואות אלו "רגל ברגל"; לבעיה באיברים הפנימיים - ללמוד הלכות טריפות; כאב שיניים ללמוד הלכות בכורות במס' בכורות. והרי אין מתרפאין בדברי תורה?
"זה לא לרפואה בדברי תורה. זו זכות התורה. א.ה. והרי אמרו בנגמרא עירובין (נד) החש בראשו יעסוק בתורה וכו' הרי שמותר, נצרך ומועיל".

כאבי גב

ארבעה בני משפחה אחת יש להם בעיה עם גב, מה יעשו?
"כתוב בשם האר"י על אחד שכאב לו הכתף והגב שם, אמר לו האר"י משום שלא נזהר מלדבר דברי תורה בין מים אחרונים לברכת המזון כי תיכף לנטילת ידיים ברכה - ותכף זה תיבת כתף, תאמר להם שדבר ראשון ייזהרו בנטילת ידיים ושלא דבר בין נטילת ידיים במים אחרונים לברכת המזון".

חולי בעיניים

יש לו חולי בעיניים מה יעשה מידה כנגד מידה לרפואתו, עין בעין?
"אם ת"ח הוא ילמד מס' נגעים שנגעים שייך לעיניים, שהרי אם כהו עיני כהן אינו רואה את הנגע".

כאבים בשן

בחור שואל שיש לו כאבים בשן ולא יודעים מה זה, הרי כתיב שן בשן מה חטא בשן שיעשה נגד זה לרפואתו?
"העניין אצלו שייך למאכלות אסורות".
שאלה: הרי מדובר בחור יר"ש?
"אז תשאל אותו אם מקפיד על מים אחרונים ששייך לאכילה".
שוב שאלוהו, ואמר שהוא מדרום אפריקה ורבו שם אכן אמר לו שיכול לנהוג כיש אומרים שבשולחן ערוך שאין כיום חיוב מים אחרונים.
הגיב שוב רבינו: **"אם כן, שיקפיד על מים אחרונים".**

עצירות

סובל מעצירות מה יעשה?
"אחד שאלני כי סובל מעצירת מעיים, מה יעשה, אמרתי לו שילמד החובל כי שם (בדף צב.) יש גמ' כי עצר עצר ה' וכו', והוא אמר לי שעשה כן ומיד זה הסתדר. גם הוא - שילמד החובל".

לרכישת דירה

נכנס יהודי ואמר שהוא מחפש לקנות דירה במקום קהילתו בדרום אמריקה, אך אין לו כסף ושאל האם יכול לעשות הגרלה ואולי על ידי כך יוכל לקנות דירה, והרב אמר לו ללמוד 'הבית והעליה' בתלמוד ירושלמי ולמד. האם עתה עליו לעשות משהו

מבני ברק לכותל המערבי ויאמרו שם את כל ספר תהילים. האם אפשר לומר לה שעדיף שאותם אברכים ילמדו ארבע שעות ברציפות ואח"כ יאמרו כמה פרקי תהילים לרפואתו, וזה יותר טוב - א. כי נחסוך את ביטול התורה של הנסיעה; ב. כי באמירת כל ספר תהילים קשה להתפלל בכוונה; ג. כי תפילתם תהיה אחר לימוד כמה שעות ברציפות?
"לימוד עדיף".

ארבע שעות אלו היו לומדים בלאו הכי, רק המיוחד כאן היא הרציפות, האם גם בכהאי גוונא הרציפות הזו קודמת לנסיעה לכותל?

"גם הרציפות סגי לזה".

מעוניינים להתחזק לרפואה שלמה, מה יעשו לגברים או לנשים?
"גברים שילמדו דבר חדש וזה חיזוק בתורה, וכגון קדשים, זרעים טהרות. נשים שיתפללו מעריב. ב'משנה ברורה' כתב בסימן ק"ו סק"ד, שהן פטורות וה'חזון איש' סבר שרק בעת הצורך יש להקל".

לכמה זמן לקבל על עצמם?

"הגברים כמה שרוצים, הנשים שיקבלו עליהן מעריב תמיד".

רפואת התורה ורפואת הצדיקים

הגמרא בעירובין (נד.) הולכת ומונה "החש בראשו יעסוק בתורה שנאמר וכו', חש בגרונו יעסוק בתורה שנאמר וכו', חש במעיו יעסוק בתורה שנאמר וכו', חש בכל גופו יעסוק בתורה שנאמר ולכל בשרו מרפא". מדוע אם כן אמרו בתחילה ראשו, גרונו ומעיו? ואפשר לבאר על פי מה שרבינו נוהג לומר, כי לכל איבר יעסוק בתורה בעניין השייך לו, כגון ראשו יעסוק בהלכות תפילין, איבריו הפנימיים יעסוק בהלכות טרפות וכו'. הסכים רבינו לביאור הנ"ל. ואמר עוד:

"כי כיוון שיש פסוק מיוחד לחש בראשו, תועיל התורה לכאב ראש עוד יותר מאשר לכל גופו, וכן לשאר דברים שהוזכרו במפורש שם בגמרא".

רופא ירא שמים נכנס לרבינו והזכיר את דברי הגמרא בעירובין (נד.) "החש בראשו יעסוק בתורה וכו'", ואמר: "לפי זה, אני יכול לסגור את המרפאה, די אם אתלה בפתח המרפאה את לשון הגמרא". השיב לו רבינו: **"הרי לא שומעים לעצה זו, וזה הדבר הקשה ביותר למתרפאים, להתנהג כך".**

והוסיף עוד לאמור: **"כי דברי הגמרא הם לא רק כאשר כואב וכרפואה, אלא גם כמניעה לכאב, ולמחלה שלא תבוא".**

אח"כ שאל הרופא את רבינו: הנה יש מיחוש ויש חולי ובגמרא אמרו "חש", אולי כוונתם רק לגבי החש בראשו ולא מחלה, כי הנה ראינו הרבה ת"ח שעוסקים בתורה ויש להם חולי.

אמר לו רבינו: **"אין זה נכון, ולא רק למיחוש אלא מועיל גם למחלה, ואין אנו יודעים חשבונות שמים. יש חשבונות ויש עניין של גלגול קודם".**

שידוכים

ג' יוצ"ח מבוגרים ללא שידוכים מה יעשה?
תשובה: "שהאב ילמד כתובות".

(מתוך הספר 'כל משאלותיך')

על דא ועל הא

ר' אושקע, נבוך כולו, הסביר לרבי שאם יתעכב בלילה בסטולין הוא יאחר את הרכבת לאודסה, וכך לא יוכל להספיק את האוניה היוצאת לארץ ישראל ולא יצליח להגיע לחג הפסח לביתו. הרבי ניסה שוב ושוב לשכנעו, אך ר' אושקע עמד על שלו...

התאונה שהצילה

בדיעבד הסכים הרבי, אלא שהרבי לא הסתפק בברכת פרידה גרידא אלא ליווה אותו עד לשער החצר, שלא כהרגלו, כרואה ברוח קדשו שהחסיד זקוק לשמירה עליונה מיוחדת על כך שהוא נוסע בלילה.

כשר' אושקע כבר ישב על מקומו ברכבת הנוסעת לאודסה, עלה כומר רשע לרכבת ופנה למבקר בציווי, שהיות ואין ברצונו לראות יהודים בנסיעה, לפיכך הוא פוקד עליו שיעביר תיכף ומיד את כל היהודים נוסעי הרכבת אל הקרון האחרון, שהיה קרון זול ופשוט יותר. כמובן שלר' אושקע לא הייתה ברירה והוא ציית להוראה.

במהלך הנסיעה הארוכה התנגשה הרכבת ברכבת אחרת שבאה ממולה, כל הקרונות הראשונים נהרסו ונמחצו כליל על יושביהם, שמתו במיתה משונה, ביניהם הכומר הרשע. גם ר' אושקע שישב בקרון האחרון קיבל מכה חזקה בראשו מההדף העצים ונפצע, עד שהוצרך לאישפוז ארוך בבית חולים.

או אז הבין ר' אושקע מדוע הרבי ביקש ממנו שוב ושוב שיסע בבוקר ולא יסע עם רכבת זו, ובליט ברירה המשיך לו ישועה נפלאה עם אותו הכומר שגירשו לקרון האחורי. סיים הרה"ק רמ"ח מלסונים ואמר: שר' אושקע אף הראה לו את רושם המכה שנותר בראשו ('זכרון עז', 'מאמר מדרכי').

(מאוצרותיו של הרב ישראל דנדרוביץ שליט"א מח"ס 'הנחמדים מזהב', גיליון קבלת שבת)

סיפר הרה"ק רבי מרדכי חיים סלונים זיע"א את אשר שמע בעצמו מפי בעל המעשה, ר' אשר, המכונה ר' אושקע, שהיה אחד מחשובי חסידי קרלין בטבריה וממתפללי בית הכנסת 'רייסין' שם. ר' אושקע היה איש נכבד ואף זכה להיות כותב תורתו של הרה"ק הבית אהרן זיע"א. ביום מהימים נסע ר' אושקע להקביל את פני רבו הרה"ק הינוקא מסטולין זיע"א, המכונה 'דער פרנקפורטער' על שם מקום קבורתו. לאחר ששהה אצל רבו ומילא אסמיו בשובע רוחני, נכנס ר' אושקע לרבו בכדי לקבל ממנו את ברכת הדרך ולהפרד ממנו לחיים ולשלום.

למרבה הפלא נענה הרבי ואמר לו: שנינו (ב"ק ס:): "לעולם יכנס אדם בכי טוב ויצא בכי טוב". ופירש רש"י: "בכי טוב - בעוד חמה זורחת ילין במלון ולא ימתין עד שתחשך, ולבקר לא ישכים לצאת עד שיאיר. כי טוב, לישנא מעליא האור כי טוב כלומר טוב הוא לצאת בו וליכנס בו מפני המזיקין והליסטיין". לפיכך אבקשך שאל תסע בלילה אלא תמתין עד מחר, ותסע בבוקר.

ר' אושקע, נבוך כולו, הסביר לרבי שהדבר אינו מציאות: אם יתעכב בלילה בסטולין, הוא יאחר את הרכבת היוצאת לאודסה, וכך לא יוכל להספיק את האוניה היוצאת לארץ ישראל ולא יהא בידו אפשרות להגיע לחג הפסח לביתו. הרבי ניסה שוב ושוב לשכנע את ר' אושקע שלא יסע עכשיו, אך ר' אושקע עמד על שלו, שיש ברצונו להגיע לבית לפני חג הפסח.

אלפים מצטרפים לתוכניות ולמבחני דרשו לקראת תחילת מחזור חדש בלימוד המשנה ברורה הצטרפו למהפכת לימוד ההלכה העולמית

לחצו כאן או התקשרו **02-5609000**

פירוש ההשאלות והתשובות

- 1 **מתי מתקיים הנסיעה לצינונו הקדוש של מרנא 'החפץ חיים' ז"ע בראדין?**
ביום שישי עש"ק פרשת יתרו תעלה לראדין משלחת גדולי וצדיקי הדור לצינונו של מרנא 'החפץ חיים' זע"א לתפילה וזעקה "רבי, תורתך אנו לומדים!"
- 2 **מה היא המעלה הגדולה בתפילה זו?**
מובא בחז"ל כי הלומדים את תורתו של הצדיק ועולים על ציונו ואומרים "רבי תורתך אנו לומדים" הצדיק בעצמו ירד להצילם.
- 3 **מי יכול להעביר שמות לתפילה?**
מי שלומד את 'הדף היומי בהלכה' או שמקבל על עצמו ללמוד את 'הדף היומי בהלכה' ואת תורתו של 'החפץ חיים', יכול להעביר שמות לתפילת צדיקי הדור על הציון הקדוש בראדין ושמו יצורף ל'ספר הגיבורים' שבו ייכללו כל השמות ויונחו ע"י הציון.
- 4 **מה צריך ללמוד?**
'הדף היומי בהלכה' הוא סדר לימוד יומי ב'משנה ברורה', ב"ט אדר א' יתחיל א"ה המחזור השלישי של 'הדף היומי בהלכה'. הלימוד הוא 5 עמודי 'משנה ברורה' בשבוע יומי ושישי ושב"ק נועדו לחזרה.
- 5 **כמה זמן צריך ללמוד, כדי שאוכל לשלוח שמות לתפילת הצדיקים?**
עצם הקבלה וההחלטה להתחיל ללמוד, מזכה אותך באפשרות לשלוח שמות לתפילה.
- 6 **האם העברת שמות לתפילה עולה כסף?**
לא, משלוח השמות הוא ללומדים ולמקבלים עצמם ללמוד.
- 7 **האם יש מבחנים על 'הדף היומי בהלכה'?**
כן, למי שמעוניין, המבחנים נושאי מלגה.
- 8 **אם אני מעוניין להיבחן ב'הדף היומי בהלכה' האם יש צורך להירשם?**
כן, מומלץ להירשם ב'דרשו' 02-5609000 על מנת שמערכת המבחנים תדע להיערך לקראת המחזור החדש במוקדי המבחן, הרישום יחל בעונה"ת בשבוע הבא.
- 9 **כיצד פותחים מוקד חדש למבחני 'דרשו' בבית כנסת, ישיבה, או בכולל למבחנים בימי שישי או חמישי?**
'דרשו' נערך לפתיחת מאות מוקדי מבחן חדשים בפרסה ארצית, ניתן להתקשר למשרדי דרשו על מנת למסור מידע על צורך במוקד מבחן חדש, מוקדי המבחנים החדשים יפתחו על פי הכללים והמדיניות של 'דרשו' לפתיחת מוקדי מבחן.
- 10 **מתי יהיו מעמדי הסיום?**
מעמדי הסיום יתקיימו ב'ארנה - ירושלים' יום חמישי ט' באדר א' - לרחבי הארץ מוצש"ק י"א באדר א' - לאזור ירושלים
- 11 **איך מקבלים כרטיס למעמדי הסיום?**
בשבועות הקרובים יפורסם מידע לציבור לגבי כרטיסי הכניסה למעמדים.
- 12 **האם רק לומדי 'הדף היומי בהלכה' יכולים להשתתף בסיום?**
המעמדים יצינו גם את סיום סדר מועד ב'הדף היומי בבלי', ו'דרשו' תעשה מאמץ עד כמה שניתן לאפשר גם לנבחני 'הדף היומי בבלי' להשתתף במעמדים, כמובן שעדיפות תינתן תחילה למסיימים וגם למצטרפים החדשים.
- 14 **מסירת שמות לתפילת הרבנים:**
באימייל: dirshu@dirshuglobal.org - לכתוב בנושא: ראדין בעמדות 'נדרים פלוס' - 'דרשו' - סיום 'הדף היומי בהלכה' בכפס: 077-318-39-69

MAKOVER

קו המידע של 'דרשו':
072-380-9292

קו השיעורים:
077-2222-666 פקס:
077-318-3969

לקבלת לוח 'הדף היומי בהלכה' (לרשום בנושא לוח):
dirshu@dirshuglobal.org

מידע על תכנית 'הדף היומי בהלכה' (לרשום בנושא מידע):
dirshu@dirshuglobal.org

לפתיחת שיעור ב'הדף היומי בהלכה' (לרשום בנושא שיעור חדש):
dirshu@dirshuglobal.org
או 052-7110206

למלאות את המלחיה היטב, לא לשחק בסכינים ובמזלגות, לחתוך את הלחם בסכין, לא להשאיר כלים ריקים על השולחן בעת ברכת המזון...

15 סגולות מיוחדות לפרנסה הנוהגות בזמן הסעודה

ט. הרה"ק משינאווא זי"ע אמר, שהכלי של מלח שמניחים על השלחן לטבול בו, צריך להיות מלא, וזהו סגולה לפרנסה (דברי יחזקאל החדש).

י. בספר 'שער הצלחה' (אות ד') מובא להיזהר שלא יפלו פירורי האוכל, כסגולה לפרנסה, ומקור הדבר הוא בגמרא פסחים קיא א.

יא. בספר 'אלף כתב' (חלק ב אות תתמא) להגאון אב"ד ווערבויו זצ"ל, מביא בשם הגה"ק המהר"ם שיק זי"ע, להיזהר שלא לשחק בסכינים ומזלגות של כלי האכילה, כי זה מונע פרנסה.

יב. מפי צדיקים מקובל סגולה לפרנסה שלא ליטול מים אחרונים מכלי שאוכלים בו.

יג. בשולחן ערוך (אורח חיים קפ ב) מובא שכסימן ברכה ישייר האדם חתיכת פת על השולחן בשעת ברכת המזון.

יד. בספה"ק 'קב הישר' (פרק סד) אמר שלא להשאיר בשעת ברכת המזון כלים ריקים על השולחן, כי הברכה אינה חלה על דבר ריק.

טו. החיד"א כתב (ניצוצי אורות על זוה"ק פרשת ויקהל) סגולה לפרנסה לברך ברכת המזון בקול רם ובשמחה ובכוונה. ונתן רמז לזה בפסוק (משלי י יג) 'ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסיף עצב עמה', כי ברכת המזון היא ברכת ה', היינו מן התורה, ועל ידי זה היא תעשיר, אבל 'ולא יוסיף עצב עמה', ר"ל שיברך בשמחה. וכן כתב החינוך (מצוה תל): "כך מקובל אני מרבתי ישמרם א-ל, שכל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד כל ימיו".

(מתוך מאמרו של הרב יהודה שרייבר ב'המבשר תורני' בשלח תש"ע)

"הנני ממטיר לכם לחם מן השמים" (שמות טז ד)

א. עצם עריכת סעודה מסוגל לפרנסה, כמו שאמר פעם הרה"ק בעל 'עטרת צבי' מזידיטשוב זי"ע לאחד שהיה דחוק בפרנסה, שיעשה סעודה וירווח לו.

ב. הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זי"ע אמר, כי גם באמירת 'לחיים' יש סגולה לפרנסה, כי כשהולכים שתי הייד"ן נשאר לח"ם.

ג. הרה"ק רבי משה מראזודוב זי"ע אמר בשם זקנו הרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ זי"ע, סגולה לפרנסה שיהא השולחן מכוסה במפה בעת האכילה.

ד. נטילת ידים עם הרבה מים היא סגולה לפרנסה (רפאל המלאך אות פ').

ה. זהירות בברכה אף היא מסוגלת לפרנסה, וכמו שחז"ל השתמשו בנוגע לזה בלשון 'מטבע שטבעו חכמים', ורומז על פרנסה (ספר החיים).

ו. שימוש בסכין חד - אף הוא ידוע כסגולה לפרנסה (ליקוטי מהרי"ח סדר ערב שבת).

ז. הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע אמר שיש להקפיד לחתוך הלחם בסכין ולא לבצוע ביד, כי 'חותך חיים לכל חי' הוא שם של פרנסה, להיפך מעני אשר דרכו בפרוסה (אמרי פנחס שער סדר היום אות קפב).

ח. החיד"א כתב סגולה לומר 'מזמור לדוד ה' רועי וגו' קודם הסעודה, כי יש בו ז"ן תיבות.

החפצים בחיים - חפץ חיים יומי

אין לאדם להסיק מעצמו, שמשום שאינו מכיר את המחותן כאיש אמיד, בוודאי לא יעמוד בהתחייבויותיו...

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

השידוכים. רבנו הח"ח מעלה נידון מעניין: אדם שמכיר היטב את המחותן, ויודע כי להתחייבויותיו הכספיות אין כל בסיס. או משום

ההלכות הנלמדות היום במסגרת הלימוד היומי בספר 'חפץ חיים' (חלק הציורים סעיפים ח-ט) ממשיכות עדיין לעסוק בנושא

ותנאים נוספים: עליו לדעת שאילו היה החתן יודע מכך לא היה מתרצה בשידוך. שכן פעמים רבות מצוי שהחתן אינו מתכוון אלא להוציא מהמחותן כל מה שהוא יכול, אבל אין עיקר השידוך תלוי בזה. ואם כן אסור לגלות לו, אלא אם תהיה מכך תועלת, שיוכל החתן לטכס עצות איך להוציא מהמחותן בטחונות על התחייבותו. מלבד זאת צריך שיהיו גם שאר התנאים הכלליים הנדרשים תמיד להיתר, אותם הזכרנו מספר פעמים בעבר. וישנו תנאי נוסף, שיש בו משום חידוש: שגם מצד החתן לא תהיה כל רמיה בשידוך, כי אם גם החתן מרמה בדבר כלשהו, פשוט שאסור לגלות לו. את התנאי הזה מציב החפץ חיים (לעיל סעיף ו') גם במקרה הפוך, כאשר אדם רואה שמרמים את המחותן אודות החתן, אזי עליו לדעת בבירור שגם מצד המחותן אין שום רמאות, והוא אכן מתכוון לעמוד בכל התחייבותיו הכספיות, וכן אין כל רמאות במה שמספרים על המשודכת.

שהוא מכירו כרמאי, או משום שהוא יודע את מצבו הכלכלי. נידון זה מצוי מאוד בעסק השידוכים, כאשר פעמים רבות צד מסוים מבקש לברר את חוסנו הכלכלי של הצד השני, והאם הוא עומד בהתחייבויותיו. ובפרט כשמדובר בחור מופלג בתורה, שדורשים עבורו התחייבות כספית נכבדה. כיצד אם כן יש לנהוג באופנים אלו?

החפץ חיים מציב כאן מספר תנאים: ראשית, שיידע מעל לכל ספק שאכן כך הם פני הדברים: או שהוא מכיר את טבעו הרע, או שמכיר את גודל עניותו, או ששמע ממנו בפירוש שאינו מתכוון לעמוד בהתחייבויותיו. אך החפץ חיים מדגיש - שלא יחליט האדם בעצמו, שמשום שאינו מכיר את המחותן כאיש אמיד, מן הסתם לא יעמוד בהתחייבותו, "דהלא אנו רואים כמה פעמים שאנשים כאלו משלמין את התחייבותם יותר מן בעלי הבתים הגבוהים".

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

האם היה ליעקב אבינו אפר פרה אדומה?

מגילה דף ל

בשלישית פרה אדומה

א"כ מצאנו שליעקב אבינו היה אפר פרה אדומה, ועל ידי הזאת אפר זה נטהרו מטומאת המת.

גם בחתם סופר מביא לקשר את יעקב אבינו עם אפר פרה אדומה, שכתב (בפרשת תולדות) על הפסוק "בא אחיך במרמה" וז"ל: אולי נרמז כי תכלית לקיחת ברכת עשיו ע"י פרה המקנחת צואת בנה, והיודע רמז שם פרה יבין, על כן 'במרמה' גימטריא 'בפרה', ע"כ.

ונראה לבאר שמיד אחרי שיעקב נאבק עם המלאך, כתוב שאמר ליעקב: "לא יעקב עוד שמך כי אם ישראל", במאורע זה השתנה שמו של יעקב לישראל.

ובתהלים (קמז יט) כתוב, "מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטי לישׁרָאֵל", והנה מצוות פרה אדומה נקראת "חק" - זאת חוקת התורה,

ונראה לומר שכיון שמצאנו שיעקב התאמץ להביא את אפר פרה אדומה בעת זו כשעבר את הנחל, לכן היחס של מצות פרה אדומה שנקראת "חק", מיוחסת לשם 'ישראל' שהשתנה בזמן זה. (קב ונקי)

לאחר ששמעוין ולוי הרגו את שכם ובני עירו אומרת התורה: 'וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם' (בראשית לה ב).

על מה שאמר יעקב לאנשי ביתו "הטהרו", כתב בתרגום יונתן בו עוזיאל: "אידיכו מסואבות קטוליא דקרבנות בהון", ומפרשי התרגום פירשו שאמר להם יעקב הטהרו מטומאת מת שהרגו באנשי שכם.

וצ"ע כיצד יכולים להיטהר לטומאת מת, הרי בפשטות לא היה להם אפר פרה אדומה?

אולם מצאנו תגלית בספר נחלת בנימין (אמשטרדם תמ"ב לרבי יצחק בנימין אשכנזי זצ"ל, מצוה י' דף יט): שכתב: "שמעתי בשם מדרש אבל לא ראיתי דמפרש, דאותן פכים קטנים שמסר יעקב נפשו עליה, מה דהוי רחוק מן השכל מי שיש לו כמה עדרי צאן ובקר ימסור נפשו בסכנה בשביל שני פכים אשר דמי שווין שני פרוטות, אלא בהן היה אפר פרת חטאת, לכך שם נפשו להצילן, ומאין היה לו באותן פכים אפר חטאת, ש"מ מאבותינו, הרי לנגד עיניך דהיה לאברהם אפר פרה אדומה".

בשבילך זה מועד קטן בשבילו זה משהו ע-נ-ק

הצטרף ללומדי הדף היומי
המתחילים מסכת 'מועד קטן'
ביום שישי פרשת בשלח
י"ב שבט תשפ"ב

נא הקדישו עוד כמה דקות ללימוד 'חסד של אמת' והזכרת שמות הנשמות שלא הניחו אחריהם זש"ק.
להורדת לוח ימי ההילולא 'חסד של אמת', ולהורדת מודעות נוספות לעידוד לימוד הדף היומי: DAF.TFILOT.ORG

הצטרפו למסלולי הדף היומי של 'דרשו'
לקראת תחילת מסכת מועד קטן יום ו' י"ב שבט

באיזה ספר תורה צריך לקרוא את פרשת פרה?

וכיון שיש הסוברים שקריאות אלו הן מן התורה, יש לדקדק ולקוראן בספר תורה המהודר ביותר שבבית הכנסת; וכמו כן, יש שמחמירים מטעם זה שלא להעלות קטן לתורה בפרשיות אלו, אף שבשאר השבתות קטן רשאי לעלות למפטיר. ויש אומרים, שגם לפרשת שקלים ופרשת החודש אין להעלות קטן.

[שו"ע תרפה, ז, משנ"ב יד-טז, ושעה"צ ה-ו; ביאורים ומוספים דרשו, 19 ו-28]

כפי שלמדנו, פרשת זכור, נקראת לשם קיום המצוה מן התורה של זכירת מעשה עמלק ומחייתו. יש אומרים שקריאה זו היא מצוה מן התורה, כלומר, מן התורה אין די בזכירת מעשה עמלק בלב, אלא צריך לקרותה בפה, ומתוך ספר תורה. ויש אומרים, שאף חובת הקריאה ב'מנין' של עשרה אנשים היא מן התורה. ויש אומרים, שגם מצות קריאת פרשת פרה היא מן התורה.

מי שאינו יכול לשמוע את פרשת זכור בציבור - מה מוטל עליו לעשות?

הנקראת בפורים; אך יש שפקפקו בדבר, כיון שהמצוה היא לזכור את מעשה עמלק, לספרו לדורות הבאים, וללמד שמשום כך מצוה למחות את שמו, וענין זה אינו נזכר בפרשת ויבוא עמלק. ולענין נשים - נחלקו הפוסקים אם הן חייבות בשמיעת פרשת זכור; ולמעשה נהגו הנשים לשומעה.

[שו"ע תרפה, ז, ומשנ"ב יז; ביאורים ומוספים דרשו, 26]

בניגוד לכל קריאות התורה בשני ובחמישי, בשבתות ובמועדים, שהן חובה המוטלת על הציבור, (לפחות במידה מסוימת); קריאת פרשיות זכור ופרה, היא חובה המוטלת על כל יחיד ויחיד, ולכן, חובה על כל אדם לשומען; ומי שאין באפשרותו לשומען בציבור, עליו לקוראן ביחידות מתוך ספר תורה. ויש אומרים, שמי שלא שמע את פרשת זכור בשבת שלפני פורים, יכול לצאת ידי חובתו בשמיעת פרשת 'ויבוא עמלק'.

בן אשכנזי ששמע את פרשת זכור בהברה של בני ספרד - האם יצא ידי חובתו?

האחד, ולשוב ולקרא "תמחה את זכר עמלק", בניקוד השני; ויש שהורו לשוב ולקרא מתחילת הפסוק: "והיה בהניח...". ויש שהורו, לקרוא בפעם הראשונה בצירה, ובפעם השנייה בסגול, כיון שהמקור לניקוד בסגול אינו מבוסס לחלוטין, אלא שמועה בלתי מוחלטת בשם הגר"א; ויש שהורו, כי אין הבדל בסדר הניקודים.

[משנ"ב תרפה, יח; ביאורים ומוספים דרשו, 31-30]

בקריאת פרשת זכור, יש לדייק במיוחד בניקוד ובטעמים. ולכתחילה ראוי שכל אחד ישמע את הקריאה בהברה שבה הוא מתפלל, ובדיעבד, יוצאים ידי חובה גם בהברה שונה. ובנוגע למילה 'זכר', נחלקו הדעות אם הניקוד של האות ז' הוא בצירה, זָכָר, או בסגול, זֶכֶר. ולמעשה, יש לקרוא בשתי הצורות, דהיינו, לקרוא תחילה "תמחה את זכר עמלק", בניקוד

* חכמינו ז"ל תיקנו לקרוא בארבע שבתות מתוך התקופה שבין כ"ה בשבט לא' בניסן, פרשה מיוחדת בנוסף לפרשת השבוע: פרשת שקלים, פרשת זכור, פרשת פרה, ופרשת החודש.
* פרשת שקלים נקראת בשבת שלפני ראש חודש אדר, וכראש חודש אדר חל בשבת, היא נקראת בראש חודש עצמו; כזכר לכך שבראש חודש אדר הכריזו לתרום את מחצית השקל לבית המקדש.
* פרשת זכור, נקראת לשם קיום המצוה מן התורה של זכירת מעשה עמלק ומחייטו. ותיקנו חכמינו ז"ל לקוראה בשבת שלפני פורים, משום שאף מעשה הפורים היה על ידי זרע עמלק - המן.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם צריך להקפיד ליטול דווקא ערבה עם 'לבלוב'?

שיווק של ענפי ערבה עם לבלוב. ויש מגדולי ישראל שסברו, שאין צורך להחמיר בכך; ויש מהם שכתב, שאף אם נניח שנקטם מעט מראש הענף בתלישת העלה של הבלבוב, אין זו קטימה הניכרת, ואינה פוסלת את הערבה; והוסיף, שמעולם לא נהגו להקפיד על כך.

[שו"ע תרמז, ב, משנ"ב י ריב, ושעה"צ יב; ביאורים ומוספים דרשו, 17]

ערבה שראש הענף שלה נקטם - פסולה. ואם נקטם רק העלה העליון שבראש הענף, הערבה כשרה. ויש מגדולי ישראל שכתבו, כי ראוי ליטול דווקא ערבה עם שיש בראשה 'לבלוב', דהיינו עלה קטן בתחילת לבלובו, אם משום שהדבר מורה על כך שראש הערבה לא נקטם, ואם משום שלכתחילה ראוי ליטול ערבה שלא נקטמו עליה כלל. ואכן, בעשרות השנים האחרונות מצוי מאוד

הלוח היומי

ט' בשבט | רבי רפאל הלוי ב"ר חיים לייב שמואלביץ זצ"ל, ר"י מיר

בשנת תר"ט, במהלך המהפכה ההונגרית אירע פרעות בעיר זענטא, בו נהרגו עשרות יהודים ורבנים חשובים, בתוכם רב העיר רבי איסר אולמן, רבי יעקב היילברון, ורבי יעקב מינץ הי"ד.

יארצייט:

- קל"ו: רבי ניסים ב"ר ראובן גירונדי זצ"ל, בעל חידושי הר"ן, דרשות הר"ן ועוד.
- תע/תע"ט: רבי שלום ב"ר יוסף שבזי זצ"ל, בעל חמדת ימים, ספר המרגלית ועוד.
- תפ"א: רבי יוסף ב"ר שלמה פיאמיטה זצ"ל, אב"ד אנקונה-איטליה ובעל אור בקר.
- תקמ"ד: רבי אליהו ב"ר משה ישראל זצ"ל, אב"ד באלכסנדריה, בעל אדרת אליהו, קול אליהו, שו"ת עוגת אליהו ועוד.
- תר"ט: רבי יעקב ב"ר יצחק אייזיק היילברון הי"ד, אב"ד אדא, תלמיד החת"ס ובעל מגילת סדרים, לשון צדק ועוד.
- תר"ט: רבי איסר אולמן זצ"ל, אב"ד זענטא.
- תרכ"ה: רבי יהוסף ב"ר מנחם שווארץ זצ"ל, בעל דברי יוסף, ליקוטי הפרדס, שושנת העמק, תבואות הארץ ועוד.
- תר"מ: רבי אברהם ב"ר יעקב אשכנזי זצ"ל, הראשון לציון ובעל שמרו משפט.
- תרע"ז: רבי נתנאל ב"ר משה חבובה זצ"ל, ראב"ד בדמשק ובעל קרבן נתנאל.
- תשט"ז: רבי ישעיה זאב ב"ר פנחס מרדכי וינוגרד זצ"ל, ר"מ בשיבת עץ חיים ובעל שערי זיו.
- תשנ"ג: רבי נחום אבא ב"ר אהרן זאב גרוסברד זצ"ל, משגיח ישי' פוניבז'.
- תשע"ו: רבי רפאל הלוי ב"ר חיים לייב שמואלביץ זצ"ל, ר"י מיר.

יארצייט רבינו ניסים ב"ר ראובן גירונדי זצ"ל בעל "חידושי הר"ן"
לא להפסיק להודות

כתב הר"ן: יש בני אדם שאינם מייחלים להשי"ת אלא כאשר צר להם, ובעת היטיב להם מהללים שמו, ואומרים נואש אחרי כן (ואחר כך מתיאשים מלהודות) כמו שנאמר על דרך (לדוגמא) שיש חולה שכאשר יקום והתהלך על משענתו, יודה לקל, ואחרי כן, בשובו לעצם בריאותו, לא ישיב אל לבו לברך להשי"ת ולהודות שמו, כי נשכחו הצרות הראשונות. ולפיכך אמר דוד המלך: "אני תמיד איחל" - גם בעת שלוותי אוסיף על תהלתו.

(דרשות הר"ן [המיוחס לרוב השיטות להר"ן] הדרוש התשיעי)

נשתדל לזכור תמיד את טובותיו של השי"ת עמנו ולהודות על כך, ולא נסתפק בהודאה להשי"ת רק לאחר הישועה מהצרה

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il